

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenske posojilnice.

x. Pomagajmo si v gmotnem oziru! ta klic smo slišali mnogo let, predno smo od besed prestopili do dejanj. Gotovo je najtrdnjša podloga narodne zavesti rastoče narodno blagostanje. Narod, ki je gmotno zavisen od družega naroda, ne more postopati samostalno, niti se razvijati po svoje. Zlasti pa uplivajo denarni zavodi, ako so v tujih rokah, na ljudstvo in tako je postal veliki kapital mogočen in včasih odločilen faktor pri sestavi zakonodavnih oblastev in narodnih zastopov. Slovenci smo pri mnogih volitvah čutili težko peto tacih denarnih zavodov, ki so denar zbirali iz slovenskih, po največ kmetskih krogov, pa v vodstvu imeli samo naše nasprotnike. Zato je v našem listu že l. 1868 sprožena ideja, da naj si ustanovljamo posojilnice po vzgledu česko-moravskih založnic, bila od vseh strani živahno pozdravljena in leta 1870 se je odprla prva posojilnica v Ljutomeru na Štajerskem, kmalu potem Šentjakobska na Koroškem. Od leta 1873. naprej, ko je poseben zakon urejal zadruštvo, ustanovilo se je še nekaj posojilnic, največ pa v poslednjih letih, tako da štejemo dandanes 22 slovenskih posojilnic, namreč na Štajerskem 13: Celje, Maribor, Mozirje, Ljutomer, Ormož, Ptuj, Šoštanj, Žavec, Sevnica, Pišce, Slatina, Makole, Konjice; na Kranjskem 6: Obrtniško društvo v Ljubljani, kmetška posojilnica Ljubljanske okolice, Metlika, Postojna, Vrhnika, hranilno in posojilno društvo v Ljubljani; Krška in Črnomeljska posojilnica sta registrovani in bodeta še tekom tega leta začeli poslovati, kmetška posojilnica na Naklem pa je tudi že organizovana; na Primorskem dve: Koper in Gorica in na Koroškem jedna v Šent Jakobu.

„Zadruga“ v poslednji številki podaja jako zanimivi izkaz o delovanju slovenskih posojilnic l. 1884., iz katerega, ako ga primerjamo izkazu za l. 1883., vidimo, da so se posojilnice vedno bolj ukoreninile v narodu in čim dalje tem bolj postajajo krepka podpora narodu, zlasti kmetškemu stanu. Kdo bi si bil še pred malimi leti upal misliti, da bodo naše posojilnice tekom jednega leta imele denarnega prometa štiri milijone 796.256 gld.! Zadrugnikov je

bilo l. 1884. 7536, kateri so uplačali 197.160 gld. Koliko zaupanja da uživajo posojilnice pri občinstvu, kažejo hranilne uloge, ki so od 863. 475 gld. koncem leta 1883 narastle na 1.365.747 gld. koncem l. 1884, tedaj se pomnožile za 502.272 ali za več ko pol milijona gold. In zares, varnost za uloge pri posojilnicah ni le jednaka, kakor pri hranilnicah, temveč še večja, zlasti pri onih z nemejeno zavezo, ker je vsak zadružnik porok z vsem svojim imetkom. Predsodki proti posojilnicam zato vedno bolj izginjajo in bi še bolj, ko bi se osnova in organizacija posojilnih zadrug v obče natančneje poznala. Ker plačujejo posojilnice navadno po 5 %, le Mariborska in Ljubljanske okolice samo po 4 1/2 % obresti za uloge, hranilnice pa le po 4 %, čudimo se tistim, ki nalagajo denar, da ne jemljejo raji po 5 % pri posojilnicah, temveč se zadovoljujejo s 4 % pri hranilnicah, da si je varnost jednaka.

V isti meri s fondom narastla so posojila, katera posojilnice dajo svojim zadružnikom in le izjemoma drugim, ki neso pristopili zadrugi. Posojila koncem 1883. l. znašajoča 1.059.901 gld., narastla so do konca 1884 l. na 1.590.746 gld., katera so izposojena blizu 7000 dolžnikom, največ na dolžna pisma in menjice z dvema girantom (porokoma) in le izjemoma na uknjižbe. Ker posojilnice pri posojilih jako previdno in vestno ravnaajo, ni se bati izgub in tudi ni še bilo slišati, da bi kaka izguba zadela posojilnice vsled dolžnikove nesolventnosti.

Obresti zaračunajo se navadno po 6 %. Ako se pomisli, da posojilnice plačujejo za uloge po 5 %, mala je razlika le za 1 %, kar komaj zadostuje za upravne stroške. Hranilnice, ki imajo veliko večji promet in navadno že lepe rezervne fondove, jemljejo 5 % od dolžnikov in dajejo uložnikom 4 %, tedaj je tudi razlika 1 %, pa bi lahko manjša bila. Kranjska hranilnica na pr. ima blizu 20 milj. gold. ulog zraven tega velikanski rezervni fond in jemlje še vedno od dolžnikov 5 %, plačuje pa le po 4 %. Sploh pa morajo denarni zavodi, ki posojujejo na osebni kredit, povsod višje obresti računati kakor hipotečni zavodi, ker gre le za kratkočasna posojila, dolžnik pa ravno zaradi tega in ker nema toliko stroškov pri najemanju posojila, kolikor pri hipotečno uknjiženih, lahko nekaj višje obresti plačuje.

V dokaz reelnega in varčnega delovanja posojilnic so nam rezervni fondi, kateri znašajo že 88.095 gld., tako da je po njih in zadružnih deležih 22 % hranilnih ulog pokritih, v tem ko to pokritje pri hranilnicah k večjemu do 10 % znaša.

V razmeri k prometu so upravni stroški prav majhni, kar svedoči o požrtvovalnosti rodoljubov, kateri delo in čas žrtvujejo v prid prekornih zavodov, ne da bi za to zahtevali primerne nagrade. Upravni stroški znašajo za vseh 22 posojilnic le 12.000 gold., v kojih so deloma uštetii davki.

Od posamičnih posojilnic razpolaga z največjim fondom Celjska, katera ima izposojenih 226.537 gl. potem Mariborska s 165.484 gld., Ljubljansko obrtno pomočno društvo s 156.792 gl., Šentjakobska na Koroškem s 133.495 gld., nad 100.000 gld. posojil izkažejo še Mozirje, Ljutomer in Metlika 98.000 gld. Šoštanj, 93.000 gld. Žavec itd.

Zraven lastnega fonda in hranilnih ulog morale so nekatere posojilnice najeti denarjev pri drugih denarnih zavodih, ker neso dobivale dovolj hranilnih ulog. Vendar znaša celi znesek tacih izposojil le 92.302 gld., ki pa se je, kakor se nam poroča, tekom tega leta že precej zmanjšal. Ker utegne vsaka posojilnica včasih priti v denarne zadrege, moral bi se ustanoviti osrednji denarni zavod, do katerega bi lahko posojilnice obračale se v zadregah. Zato prav obžalujemo, da se je ustanovitev Ljubljanske mestne hranilnice zavlekla zaradi formalnih napak. Kajti hranilnice, da bi morale iz rezervnih fondov podpirati posojilnice, tega ne storé ali stavljajo take pogoje, da denar predrago stane. Glavni vir vsega kredita v Avstriji, to je avstro-ogerska banka, pri kateri se denar najceneje dobiva, le izjemno dovoljuje kredit posojilnicam. — Leta 1887, ko bode v državnem zboru na vrsti podaljšanje bankinega privilegija, mora se banki naložiti, da brez ovir eskomptuje posojilniške menjice. Praška trgovinska zbornica je že oglasila se v tem zmislu in gotovo bode za svoje opravičene zahteve našla podpore pri vsi večini državnega zbora, da bo nacionalna banka res to, kar znači ime in ne le zavod za nekaj izvoljencev.

In če se konečno vprašamo, komu se imamo zahvaliti za lepi razvoj posojilničnega zadruštva,

LISTEK.

Potopisne arabeske.

V.

Vrli moj ded, kateri je v svoji mladosti prišel za poltretji korak dalje po svetu okrog nego li od Šentakove mlatilnice do Celja, da-si né bil ni graščak niti je hodil konje kupovat v Lipico, — pripovedal mi je kaj rad o svojem potovanju po jugoslovenskih pokrajinah: po Slavoniji, Bosni, Srbiji; zlasti o — Belem Gradu govoril mi je vselej nekako ginen. Bilo je to, gospod urednik, v blaženi dobi mojega detinstva, ko še nesem znal ni za „belo“ Ljubljano, niti za slavno „Kravjo dolino“, kamo-li za — svetožalna „kurja očesa“, ali, da se izrazim bolj po domače: bilo je to prvo mesto, katerega ime mi je zazvenelo v otroško dušo! Ne čudo torej, da mi je blagoglasni „Beli Grad“ ostal v spominu neizbrisni in da sem ga želel videti barem jedenkrat, predno se preselim v „deveto“ — pardon! v krtovo deželo! ...

Zakaj da Vam zdaj to pripovedujem? Zato, da se kak Vaš „vladni dninar“, kakor nedavno ob dr. Hermanovej ruščini, ne bode zopet spotikal nad

mojim „otročjim veseljem“, katero me je obhajalo, ko sem zdaj — po tolikih letih! — prvič zagledal zaželjeno prestolnico srbskega kraljestva... No, Vi gospod urednik! ki še neste utonili v tistem bizantinizmu, razcejajočem se zdaj nalik sirotki po „kranjski“ deželi, ne boste me zasmehovali, če Vam povem, da sem težko pričakoval ladije, katera me je imela prenesti ondu ob Zemunu preko Dunava. Na vse zgodaj sem se sprehajal po obrežji gori in doli in ko je dotični parobrod priplul k postajini brvi, hitel sem z „utripajočim“ srcem na palubo. In glejte! Ondu me je presenetil Ljubljansk „radikalec“ — no, njegovega imena Vam ne ovadim, ker vem, da bi se takoj zasrakoperila vanj vsemogočna (?) trojica Vaših „Francekov“, kričeč na vse grlo: križajte ga — panslavista! In ko bi Vaši „sivohišniki“ vedeli, da sva se midva že davno prej zmenila, kateri dan se snideva v Belem Gradu, brzojavili bi takoj na vse vetrove, da se je ta zarota skovala brez dovoljenja Vaših „Tarnovancev“ in stavim pet Metliških glasov, da bi naju posrbljeni madjarski pandurji v Belem Gradu ne pustili čez mejo! Ali, hvala Bogu! Beli Grad je vsaj tako daleč od Ljubljane, da ga ne dosegne vsak kolec ti-stega križa, ki je naslikan v Vašej „Pratiki“ v 30.

dan novembra. Prepeljala sva se torej smelo, brez vsake zapreke na srbsko zemljo.

Bilo Vam je prekrasno spomladno jutro, vedro in milo, da sem se kar tajal v lirskih čuvstvih, kakor kaka — pripravniška Sappho. Širni Dunav, ki je tukaj bolj podoben jezeru, nego tekočej reki, le-sketal se je, s solnčnimi žarki oblit, nalik kristalnemu zrcalu in vonjiv vetrič mu je božal lešno nagubano valovje. Naša ladija, polna raznoličnih potnikov iz vseh delov sveta, plavala je ponosno na bliščeči planoti tja pod Beli Grad, ki se nam je nasmihal z onostranskega, navzgor kipečega obrežja toli mičen in očarljiv, da bi ga bil objel kar obé-ročki, kakor kaka zaljubljena plavica svojega „dragca“ ...

Da, lep je res ta svetovnoznani Beli Grad in kaže se Vam toli slikovitega, zlasti z večerni plati, z Dunava, da se ga ne morete nagledati! Vender, gospod urednik, če ste kedaj po Lessingovem „Laokoonu“ iskali mejnike mej slikarstvom in poezijo, vedeli boste takoj, da je to predmet, ki se da opisati le z večšim, v žive boje pomočenim kistom, nikakor pa z okornim neliterarnim peresom. Zbog česar Vas ne bodem nadlegoval s površnim naštevanjem posamičnih delov, katere je treba videti ob

imenovati nam je „zvezo slovenskih posojilnic“ in njenega načelnika g. M. Vošnjaka v Celji. Zveza združila je vse posojilnice v nekako skupno delovanje in po inicijativi načelnštva ter s pripomočjo Celjske posojilnice ustanovilo se je le v poslednjih dveh letih 10 novih posojilnic, katerih korist se najjasneje vidi v pojemajočem številu hipoteknih dražeb v tistih krajih, kjer delujejo posojilnice.

Zato pa se ne čudimo, da so ravno posojilnice najhujši trn v peti naših nasprotnikov, kajti oni dobro čutijo, da od tistega časa, ko se Slovenci v denarnem oziru emancipujejo od tujega kapitala, tudi v političnem in narodnem otresejo spono prejšnje sužnosti. Naj se tedaj rodoljubi povsod, kjer se kaže potreba, združijo v hranilnih in posojilnih združenjih in s tem pripomogajo narodu do večje samostalnosti. Tisto vedno tarnanje, da smo Slovenci ubog narod in da moramo ponižno in hvaležno pobirati drobtinice, katere padajo drugim narodom z mize, ne bode nikogar vzbujalo k delu. Pa še resni, da bi bili tako ubogi, kakor se nam trobi na uho, kajti zraven revnih se, kakor v vsakem narodu, tudi ne manjka imovitih, in tistih 20 milijonov gold., s katerimi razpolaga kranjska hranilnica, tudi neso nanosili tujci, ampak slovenski kmet in sicer največ z Gorenjskega. Večja denarna stiska je na Dolenjskem. Zato z veseljem pozdravljamo novi posojilnici na Krškem in v Črnomlju in se le čudimo, da iz dolenjske metropole nemamo poročati o enakem početju.

Sploh pa se smemo Slovenci veseliti in ponosni biti na lep razvoj slovenskih posojilnih in hranilnih združenj in ker so premagane začetne težave, smemo pričakovati, da bodo ne le že obstoječe svoj delokrog razširjale od leta do leta, temveč da se jim bodo še nove pridružile. Kolikor posojilnic, toliko trdnjavic po slovenski domovini!

Volitev dolenjskih mest in trgov.

(Iz uradniških krogov na Belokranjskem.)

Gosp. prof. F. Šuklje! Vi ste si tedaj že naročili štampiljo „državni in deželni poslanec“. Dokaz temu Vaše pismo v „Ljubljanskem listu“ od ponedeljka 15. junija 1885, številka 133. Mi, kolikor nas je razumnikov na Belokranjskem in sploh na Dolenjskem, ki smo preživeli hude borbe, ki smo slišali in videli, s kakimi sredstvi se je za Vas agitovalo, ki nam je donelo po ušesih od hripavih, upijanjenih in najetih grl: „živio naš poslanec gosp. prof. Fran Šuklje“, — mi bomo do Vaše najnovejšo signaturo ravno tako lahko prenašali, čepravno je nekaj anticipando rabljena, kakor smo prenesli tajne spletke in zavijače Vaših agitatorjev, kakor smo prenesli divje krike zapeljane in zaslepljene množice, ki nima niti prepričanja, niti razsodnosti, ki si, kadar koga tuliti čuje, misli: „mit den Wölfen muss man heulen“. No 5 glasov manjšine, to za nasprotnega kandidata ni taka nečast, no, kakor je za gospoda profesorja smešno, če se v omenjenem listu št. 133. obrača do svojih volilcev ter govori, posnemajoč vojskovodjo Mantecuculija, ki je rekel, da potrebuje za vojno denar, denar in spet denar, širokoustno: jaz, jaz in spet jaz. To pa je baš bistvo njegove osebe: jaz, jaz in zopet jaz.

jednem, združene v celotno sliko. Najbolje bi bilo pač, da bi si vse to ogledali na svoje oči, in v to svrhu Vam hočem navesti dvojico najvažnejših točk, da se boste vedeli orijentovati, kakor v srbskih knjigah, katerih „kazalo“ Vam pove, „gdje je što“.

Najprej ogledaj si mesto samo, z Dunava gori, se ve da! Vidite, ondu le tisto rujavo zidovje, rastoče iz reke. To so oni ogromni okopi, na katerih je svoje dni, kakor pravi narodna pesen, teklo toliko krvi, da bi gnala mlinske kamne tri! Izmej okopnega zidovja štrli tako imenovana kula „Ne boj se“, in višje gori nad njo, na hribovem robu gleda v široko okrožje mogočna Belograška trdnjava; njej na jug se nahaja glasoviti „Kali Megdan“, kjer so se Turki vežbali v vojaških svojih okrustnostih. Zdaj je na istem mestu nasajen košat „perivoj“, po katerega senčnih drevoredih se spreha Belograška mladina, sanja o lepšji bodočnosti svoje domovine. Od navedenega javnega šetališča dalje proti jugu razprostira se po solnčnem holmu okrog, mesto Beligrad s prostranimi svojimi trgi in ulicami. Neko detinsko-blaženo čuvstvo Vam se vzbuja v srci pri pogledu na vitki, z zlatimi arabeskami okrašeni zvonik prijazne metropoliske cerkve, lesketajoč se Vam z hriba nasproti...

Res je, tudi v kmetijskih občinah v Trebnjem ni prodrli kandidat centralnega volilnega odbora; prodrli je pa drug mož, ki nema tako razupite preteklosti, prodrli je mož, ki je obljubil, da izstopi iz državne službe, ako se mu podeli mandat, dobro vedoč, da njegova državna služba in njegove dolžnosti kot državni poslanec znajo priti v teh in onih okoliščinah v kolizijo, da njegov mandat v takih slučajih postane hlapec državne službe. Vsega tega se o gosp. profesorji ni čulo. On, izumitelj gibčnosti in prožnosti, misli si: v škripcih sem bil že večkrat, in vselej so mi vrli Belokranjci, razumni Belokranjci pritrkovali; če pride taka in jednaka duševna kolizija, kjer treba ravno pokazati neupogljiv hrbet, bodem že izumel kako formulo (besed se gosp. profesorju nikdar ne zmanjka) in vrli, razumni Belokranjci bodo mi verjeli. Kaj pak, da verjeli! Fraza je figovo perje, s katerim Šukljetovala učenost zakriva svoje primanjkljaje, in če bode sebični agitator, ki rad v kaljeni vodi ribari in se veseli, da ima tako veljavnega pokrovitelja že zaradi tega, ker similis similis gaudet, bral kak bombastičen govor vrlim analfabetnim Belokranjcem, ter kazal tem poštenjakom, „glejte, glejte, kako je Šuklje govoril“, bodo seveda vsi ti Belokranjci, ki so podarili gospodu profesorju svoje zaupanje, do duše veseli in zadovoljni.

Naj se le veselijo. Sebični agitator in njegov pokrovitelj gospod profesor bodeta našla svoj račun. Prvi bode jemal svojih 10—12 procentov od „čestitega volilca“, kakor dozdej; no in gosp. profesor bo delal na to, da povzdigne zemljiščno rento vrlim Belokranjcem, da obvaruje pogina in obubožavanja „čestitega volilca“.

Pisalo bi se lahko veliko o sredstvih, kako se je delalo za gospoda profesorja. Pri kaki sodni obravnavi pride še menda to in ono na dan; a pozabljeno bode pozneje tudi to; tudi gosp. profesor želi, da bi se napili, ne dobrega Metličana, nego one tekočine, ki se pretaka v mitični reki Lethe. A dveh rečij ne moremo pozabiti, ko smo prebrali „Ljubljanski list“ št. 133.

Prvič: gosp. profesor obeta za to skrbeti, da se bo mladina odgojevala na versko-nravni podlagi, v krščanskem duhu. Kdo pa je glavni reprezentant ti smeri? Nihče drugi, nego naša značajna duhovščina! No, gospod profesor in čestiti njegovi volilci! Koliko glasov pa ste dobili iz teh krogov? Koliko simpatij uživate mej njimi? Ti so menda Vašemu krščanskemu duhu nasproti nekaj skeptični. Ti si mislijo pač: „Du gleichst dem Geist, den du begreifst“ in verska npravnost duhovščine menda ni slična krščanskemu duhu gosp. profesorja. Sicer bi duhovščina, ki nema niti desetine toliko neznajnih članov, kakor ima Šukljejevo krdelo analfabetnih mamelukov, katerim so morali Proseniki, Gunzli, Šušteršiči e tutti quanti glasovnice pisati, bila mu zaupanje dala.

Drugič: Vi, gosp. profesor, pozivljate vse posamične udeležence, kateri so Vas volili, naj se obrnejo v vsakej katerikoli zadevi do Vas. Vi ste pisali tem in onim pristavom, Vi ste moleovali okrog okrajnih sodnikov, naj delujejo za Vas (politični uradniki so dobili tako od svojih predstojnikov ordres), Vi ste obetali avskultantom hitrejši avance-

ment. Zdaj pa Vašim pristašem že podpisujete menjice in blanco. Za Boga svetega! Kje je tu moral? Ali se tako baranta v takih stvareh? Uradniki, ki so Vas volili, bodo tedaj praeterirali tiste, ki Vas neso volili: O tempora, o mores! To je cinizem, da ni večega, to je karikatura, to je monsturno za vsakega, ki zna samostojno misliti.

No, Vi, gospod državni poslanec, in Vi, vrli Belokranjci! Le veselite se, le; a javna morala si zakrije obraz in — plaka. —m.

O dolenjski volitvi

pisalo se je že mnogo, pa se še bode. Mi smo jo že dovolj in dostojno osvetlili, zato raj nam je danes samo konstatovati, da s svojo sodbo nismo osameli, temveč, da so tudi druga narodna glasila istega mnenja.

Tako pišejo na pr. „Novice“ v svoji zadnji številki z dne 17. t. m.:

Od naših volitev za državni zbor zmiraj še ne more k pokoju priti ona dolenjskih mest. Razpravlja se sedaj vprašanje, je li postavna ali nepostavna. — Stvarne razprave tega vprašanja so gotovo koristne, čepravno se po vsem strinjamo z besedami centralnega volilnega odbora, „da bode konečno rešil to vprašanje državni zbor“. — Stvarno je vprašanje samo za našo deželo rešeno o postavi, katero je veljavno tolmačil dež. zbor in politične oblasti. Vprašanje pa se rešuje skladno s postavo tudi po naravnem čutju enakosti pravice. To čutje pa se gotovo žali, ako vaščani, katerim postava dovoljuje voliti lastne zastopnike v posredni volitvi, volijo neposredno poslance mest in trgov. Izjemoma moglo bi se tako ravnanje postavno zagovarjati, ako bi se tako ravnalo pri vseh mestih in trgih vse kranjske dežele. Vsakdo pa čuti, da se krivica dela meščanskim volilcem, ako celo v tisti volilni skupini samo z jednim mestom volijo vaščani, v vseh drugih mestih ravno tiste skupine pa so izključeni z mestno občino združeni vaščani. Krivica postaja se ve da dejansko občutljiva, ako bi se hotelo pripustiti, da bi v mestni skupini glasovi vaščanov celo odločevali. S tem bi izvoljenec ne bil več zastopnik mest in trgov, ampak izvoljenec vasij. — Mi bi se nikdar ne mogli strinjati z načeli, ki bi volilno pravico tako uničevali.

Ne moremo pa skleniti teh vrstic, da ne bi na kratko odgovorili na očitanje, izrečeno v tukajšnjem slovenskem listu: „da se naši državni poslanci bojé prof. Šukljeja“.

Res je, da so svarili tudi „naši državni poslanci“ pred kandidato Šukljejevo. To svarjenje narekavala jim je skrb za našo narodno stvar.

Pretek in izid dolenjske volitve dokazal je, da je bilo svarjenje stvarno utemeljeno. Bojimo se, da bi izid te volitve ne imel še daljih nasledkov v državnem in deželnem zboru, kateri bi mogli naši narodni stvari prizadeti večjo škodo, kakor bi mogla biti korist še tolike nadarjenosti. — Sicer pa so z nami vred gotovo strmeli tudi naši državni poslanci, ravno z novega od-

Dalje v prilogi.

Tu je parobrod priplul k obrežni brvi, nad katero Vas vabi napis v — „Beograd“. Veseli skočite na srbsko zemljo in —

„Molim, pasuš!“ ustavi Vas zagorel, z rujavimi vrvicami prepleten pandur. Vi ga začudeni gledate in mu dopovedujete z vso svojo zgovornostjo, da ste pošten Avstrijec, preprost, pohleven Slovenec, da si pridete ogledovat za pol dneva srbsko prvo stolnico. Ne pomaga nič: pasuš mora na dan! Ko mu naposled izročite svoj potni list, označi Vam urad, kjer se Vam bode zopet izročil. In ko pridete tja, ogledujejo Vas od vseh strani ter zabeležujejo Vaše ime v nek skrivnostni zapisnik. Gorje Vam, če imate slučajno priimek, ki se končuje na — ov, kakor moj: ne uvidete jim z lepa izpred presunljivih oči. „Kretanov, —ov—ov!“ ponavljal je dotičnik nekekrate končnico mojega pohlevnega imena, ugibaje, da-li nesem morda kak preoblečen Rus, katerih se dan danes v Srbiji boje, kakor Vaši elastikarji — radikalcev. Naposled so mi načekali neko opomnjo v potni list ter mi dovolili uhod v mesto. Ali prosim Vas: kedo mi bode prečital zdaj tiste čečke s cirilskimi pismenkami? Vidite, gospod urednik, to Vam je — kakor bi rekel dr. Jeglič — „prst božji“ za našo slovensko malomarnost!

„Nadarjeni Slovenci“ večji smo vseh živih in mrtvih jezikov; znane so nam pisave — od egiptovskih hieroglif gori do Gabelsbergerjevega hitropisja, da že nestrpljivo čakamo na Zupanovo najnovejšo, „najpopolnejšo“ (?) stenografijo; ali da bi znali s cirilico napisati: Špeva, jaz Te ljubim! — do te učnosti se ne popnemo niti v trinajstih stoletjih! Potem pa sanjarimo o nekej vseslovanskei vzajemnosti!

V jednako premišljevanje zapletena stopala sva z radikalnim mojim Mentorjem po stopnicah navzgor v mesto.

Tu bi Vam zdaj pred vsem drugim imel podati kratek zgodovinski obris o bratih Srbih od njihovega prihoda iz „bele Srbije“ do današnjega klečeplazenja pred madjarskim „czikoszom“ ter Vam naštetii po vrsti vse njihove nekdane, današnje in bodoče vladarje, počenši z velikim županom Vlastimirovom pa doli do maleletnega sedanjega prestolonaslednika srbskega, Aleksandra M. Obrenovića IV. Zlasti pri imenovanju vseh deseterih Nemanichev bi imel naglaševati kolikor Stepana Provenčanega toliko i Stepana Dušana Silnega, kakor bi tudi imel ugodno priliko za pomilovanje carja Lazarja, ob jednem pa za ožigosanje izdajice Vuka Brankovića z najrnejšimi bojami. Ali, gospod urednik, ta pre-

likovani po soglasnem zaupanju naše dežele v tem slovenskem listu brati tako očitane!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 20. junija.

Poročila, da dr. Smolka zaradi starosti več ne bo prevzel predsedništva državnega zbora, se ne potrjujejo. Dr. Smolka se ne bode branil prevzeti zopet tega mesta in poljski klub se bo potegnil, da ga bode zopet volil državni zbor. — Kakor „Mir“, ki je organ metropolita Sembratoviča, piše, vladi prijazni Rusini nikakor ne mislijo stopiti v poljski klub, pa tudi v Hohenwartovega ne. rusinski poslanci se bodo združili mej sabo, vzprejeli bodo mej se tudi Kovalskega. V narodno-gospodarskih vprašanjih bodo podpirali navadno politiko poljskega kluba. V narodnih vprašanjih se bodo pa vseh pet rusinskih poslancev se z vso odločnostjo potegovalo za pravice rusinskega jezika in grško-katoliške vere. To je jako razdražilo Poljake in njih liste. „Gazeta Narodova“ kar besna maha okrog. Poljaki so mislili s tem, da so urivali zmerne Rusine, rusinskemu narodu zamašiti usta, nadejajoč se, da bodo novi poslanci plesali, kakor bodo njim Poljaki godli, a sedaj se pa čuje, da se v narodnih vprašanjih hočejo ravnati po dr. Kovalskem, ter bode morda ta še celo vodja rusinske frakcije v zboru. — Državni zbor se snide začetkom septembra, kakor poroča „Czas“. Tedaj bode rešil adresno debato, potem verifikoval volitve, volil odseke in delegate ter dovolil budget za tri mesece. V oktobru bodo zborovale delegacije, v novembru se skličejo deželni zbori. Državni zbor bode pa nadaljeval potem svoje zborovanje še le po božiči.

Štrajk delavcev v Brnu traja dalje. Vedno več delavcev popušča delo. Tovarnarji nekaterih tovarn so že bili dovolili 10 urni delavnik, pa to ni nič pomagalo. Delavci zahtevajo povišanje plače. Sicer je pa kriva temu štrajku tudi nekoliko prenizka plača v tamošnjih tovarnah. Nek Dunajski list, kateremu se ne more očitati socialističnih tendenc, trdi, da je ta štrajk vprašanje želodca, da ni bil umetno pripravljen, ampak je popolnem naravno nastopiti moral. Nekaj je pa morda kriva tudi mestna uprava v Brnu tem dogodkom, ker ni delavcev za časa poučila, kake so določbe novega delavskega reda. V ponedeljek v Brnu delavci neso nič prav vedeli, kaj da določuje novi zakon. Upati pa smemo, da se štrajk kmalu konča, kajti eden prvih in najuplivnejših tovarnarjev, Gompertz, je že izjavil, da je pripravljen delavcem povišati plačo za 20%, ako le drugi tovarnarji isto storijo. Da bi le delavci v svojo škodo zopet ne povišali svojih terjatev. Županstvo je naznanilo, da se bodo tuji delavci iz Brna iztirali, ako ne začno delati.

Italijane v Dalmaciji jako jezi, da so povsod propali pri volitvah. V razdraženosti proužročili se v Spletu resne izgrede. Natančnejih poročil o teh dogodkih pa še nemamo.

Vnanje države.

Že včeraj smo povedali, da ima Anglija že novo konservativno ministerstvo. Danes imamo še nekatere podrobnosti o posamičnih osebah novega ministerstva dostaviti. Šest novih ministrov vzetih je iz ministerstva Beaconsfieldovega. Premagala je tedaj volja Salisbury-jeva groti Churchill, ki je vedno ugovarjal, da bi se jemali ti obrabljeni državniiki v novo ministerstvo. Sicer pa tudi ni bilo dosti zbirati, ker se je vsak branil, kolikor je bilo moči, postati minister. Novi ministerski predsednik Robert Arthur Talbot Gascoigne Cecil marquis of

uzvišeni posel rad prepuščam preslavnim Vašim historikom, da-si se bojim, da Vas ta ali oni zavrne: „Ich mag das Slavische nicht!“ Jednodnevni, lahkoživi turist ne more se Vam namreč uglabljaliti ni v hiroglife starih napisov, niti mu je nalog, gledati za letečimi ptiči v bodočnost: njegova je sedanjost! Zatorej, gospod urednik, ako Vam je ustrezno s poprečnim opisom Belega Grada, kakoršen je zdaj — evo me na uslugo!

Beli grad, odkar ga je zopet obsijalo solnce zlate svobode, podoben je mladeniču, okrevajočemu iz dolge, smrtne bolezni: kakor temu, jasni in rudeči se i njemu vidno prej blede, upalo lice, kar nam oznanja lepo, srčno njegovo prihodnost. Tu se zdaj dela z vsemi silami na telesnem in duševnem preporedu tega toli zanemarjenega, v prah in bedo pogaženega mesta. Tukaj-le se podira stara na pol razpala koča in na njenem mestu se dviga v nekaterih dnevih novo, ponosno poslopje; tam zopet se predeluje nepraktično vzgrajena hiša v zmislu in po načrtu modernega stavbarstva; in dočim se ondu le nasajajo bujni vrtni, stavi se na tem trgu krasen spomenik. S kratka: mnogo se je v Belem Gradu storilo v kratki dobi srbske nezavisnosti od turškega jerobstva! Tu se je postavil kraljev veličasten „konak“, vzgradilo se je krasno pozorišče,

Salisbury je 55 let star. Njegov oče bil je varuh velicega pečata v Derby-jevem ministerstvu in pozneje predsednik tajnega sveta. Novi ministerski predsednik študiral je v Etonu in Oxfordu. Še jako mlad je bil voljen v spodnjo zbornico. Leta 1866 mu je Derby izročil ministerstvo indijsko, pa je že čez jedno leto odstopil, ker mu neso dopadale reforme, katere so predložili zbornici njegovi tovariši. 1869. leta postal je kancelar Oxfordskega vseučilišča. 1874. izročil mu je Disraeli ministerstvo indijsko. Čez dve leti bil je poslan v Carigrad h konferenci. Pozneje bavil se je mnogo z orientalsko politiko, zlasti ko se je 1878. leta lord Derby odpovedal ministerstvu vnanjih del. Na Berolinskem kongresu je hudo nasprotoval Rusiji. Salisbury-ja hvalijo, da je dober govornik. Lord Churchill je še jako mlad, star je še le 36 let. On je mej konservativci, kar je Chamberlain mej liberalci. Mej novimi ministri je najpopularnejši. Ponosen je na svoje plemstvo, kakor tudi Salisbury. Sicer je pa jako energičen. Ker je pa jako trmast, bode tudi skrbel, da ne bode prave jedinosti v ministerstvu. Hicks-Beach novi kancelar državnega zaklada bil je že v Beaconsfieldovem ministerstvu in sicer s prva podtajnik v ministerstvu notranjih zadev, potem tajnik za Irsko in naposled kolonijalni minister. Govornik je še precej dober, sicer pa ne posebno nadarjen, zlasti v finančnih stvarih je neki popolnem nevešč. Misli se, da bode kmalu naredil prostor Churchill. Sir St. Northcote, lordni predsednik tajnega sveta, je jako priljubljen, pa mehke nravi in brez vsega upliva. Star je 67 let. Bil je dalje časa Gladstonov privatni tajnik, 1866 postal je Northcote tajnik trgovskega urada, 1867 državni tajnik za Indijo, 1874 do 1880 pa finančni minister. Karol Carnevon novi irski lord-lieutenant je znan arheolog. Star je 54 let. Prijazen je Rusiji. V Beaconsfieldovem ministerstvu bil je minister za kolonije, pa je izstopil iz ministerstva, ker je to nastopilo Rusiji sovražno politiko. Sir Richard Cross, novi minister notranjih zadev je 62 let star. Bil je že pod Beaconsfieldom tajnik za notranje zadeve. S Churchillom se neki prav dobro ne sporazumeta. Mr. Smith je 60 let star in jako bogat. Bil je tajnik v finančnem uradu, pozneje pomorski minister v Beaconsfieldovem ministerstvu. Ta mož je postal konservativec samo zato, ker liberalci neso hoteli priznati njegove nadarjenosti. Sedaj je prevzel vojno ministerstvo. Sir Giffard novi lordni kancelar je prava politična ničla. V ministerstvo so ga poklicali, ker boljšega neso imeli. Novi kolonijalni minister polkovnik Stanley je rojen 1841. leta. Bil je vojni minister pod Beaconsfieldom. Pomorski minister lord Hamilton je 40 let star, bil je podtajnik za Indijo v poslednjem konservativnem ministerstvu. Nadalje so imenovani: Gort za generalnega fiskala, Clarke za generalnega državnega prokuratorja, Gibson za lordnega kancelarja indijskega, Arthur Balfour za tajnika indijskega.

Nemški zvezni svet je sklenil, da se podaljša malo obredno stanje za jedno leto.

Danes bode neki francoska vlada naznanila v zbornici, da je mir mej Francijo in Kitajem ratifikovan. Lang-Sona pa francoske čete ne bode zasele do jeseni, ker je sedaj vreme za premikanje čet v Tonkingu jako neugodno. Črni prapori ostavili so Thuyen-Kvan. Francoske čete tega kraja ne bodo posele, ker je jako nezdrav.

Domače stvari.

— („Ljubljanski List“) milo toži, da mu že preseda, ker vedno ponavljamo, da je bil grof Margheri vladni kandidat. Pomilujemo, kajti ako mu že sedaj preseda, bode v kratkem po njem. Če pa večerna priloga vpraša: Kdo je proglasil

pred katerim se dviga dičen spomenik umorjenega kneza Mihajla M. Obrenoviča III; mnogi zasebniki so si sezidali dične palače, kakor tudi je država postavila različna javna poslopja ter baš zdaj dogotavlja prekrasen arhitektonski nov kolodvor. Pri tej priliki mi je omeniti velikanske zgradbe, v kateri je umeščena „Velika škola“ Belograška. To poslopje je dal sezidati nek priprost podunavski brodar, Miša Anastasijević, kateri si je s svojo marljivostjo pridobil veliko imetje. Ko se je stavila ta njegova palača, pravil je vedno, da jo zida za se; ali ko je bila dovršena, podaril jo je državi za Veliko školo! Kaj ne, gospod urednik, da se Vam prede nehote pred očmi paralelna črta mej Srbijo in Slovenijo, zlasti, ker je i marsikak naš bogataš v svoji mladosti tovaril in kamenje tolkel. Ali ne bojte se: v tem oziru smo Slovenci manj vročekrvni! In prav je! Kam bi pa tudi prišli! Vsak, ki Vam pri nas stisne bore novčič za „narod“, zahteva, da se mu postavi spomenik še živemu in da se mu slava prepeva na vseh vekov veke!

Ali vzlic temu občnemu olepšavanju svoje prestolnice, imeli bodejo Srbi še mnogo posla, predno njej podelijo lik dostojnega kraljevskega mesta. Tu je treba odstraniti vse tiste lesene turške kočice, ki se zdaj sramežljivo skrivajo mej moderno zidanimi

Margherija vladnim kandidatom? se nam ne zdi vredno odgovarjati. Kdor tega ne ve, a ureduje oficijozno glasilo, takemu je najboljši svet: Ofelija, le hitro v samostan!

† Ivan Stuhec.

Žalostna vest došla nam je danes iz Celja. Umrli je g. Ivan Stuhec, umirovljeni deželne sodnije svetnik. Z njim zgubili smo moža, ki je bil uzoren uradnik, uzoren narodnjak in vsestransko spoštovan, moža poštenjaka v vsakem oziru. Bodi mu zemljica lahka in blag spomin!

— (Cesarjevič Rudolf na Ruskem.) Kakor se poroča iz Peterburga, obiskal bode cesarjevič Rudolf s svojo visoko gospo soprogo še to poletje Peterburg, Kijev in Moskvo ter bode potoval tudi v Kavkaz. Jeden del Peterburške trdnjave krstili bodo z imenom našega cesarjeviča, katerega bodo izvolili imejteljem še družega ruskega polka.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) podalo je c. kr. vladi prošnjo, da bi smelo svojo zastavo slovesno blagosloviti. Posebna deputacija treh udov izročila je prošnjo c. kr. dvornemu svetovalcu in voditelju c. kr. okrajnega glavarstva za okolico Goriško, Francu baronu Rechbachu, ki je baje dal deputaciji malo upanja, da bi se prošnja uslišala, ter izrekel, da ne upa, da bi prišli mirni časi, ki bi omogočili slovesno blagoslovljenje v kratkej dobi, dokler bo on na sedanjem mestu.

— (Stolica za srbski jezik) prične se s 1. septembrom t. l. na vseučilišču v Budimpešti.

— (Časnikarsko.) „Svetlo“, dosedaj dvakrat na teden v Karlovcu izhajajoč, preneha koncem t. m. Začetkom julija pa začne v Karlovcu izhajati nov list „Bog i Hrvati“, dvakrat na mesec. Pisan bode v zmislu stranke prava.

— (Ustanovina Knafljeva) za vseučilišnike na Dunaji, rojene Kranjce, bode se v prihodnje izplačevala v štirih rokih po 60 gld., ne več v dveh po 120 gld.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše: V noči mej 13. in 19. t. m. pripetila se je v tukajšnjem rudniku nesreča. Podsulo je dva delavca: Gašperja Križnika in Josipa Hrušica. Prvi je zelo poškodovan in bode težko okreval, drugi je na nogah hudo ranjen.

— (Naglo smrt) je storil predvčeršnjim neki kosec na senožeti pri Vrhniki. Ker ga je žeja mučila, šel je k Ljubljani in se je hlavno napil. Komaj pa je bil to storil, se je zvrnil na tla ter mrtev obležal, — v svarilo vsem delavcem, da bolje pazijo na svoje zdravje.

— (Mej Pragarskim in Čakovcem) bode počenši s 25. t. m. vozil poseben mešan vlak, ki bo odhajal iz Čakovca ob 1. uri 45. min. po noči in imel zvezo s poštnim vlakom proti Dunaju.

— (Slušatelj rudarske akademije v Ljubnem) bodo, kakor druga leta, tudi letos napravili več poučnih izletov. Jeden oddelek obiskal bode mej 18. junijem in 8. julijem Celje, Štore, Trst, Pulj, Koper, Piran, Jesenice, Prevalje. Drug

poslopji, nadomestiti je treba izhrojene, jarkaste potosti s kamenitim tlakom ter pregnati somrak brljavih petrolejskih svetilnic s plinovo razsvetljavo in še marsikaj družega, kar tujca spomina na — Polu-Azijo

Žal, da je Srbija v novejšem časi krenila na pota, po katerih je zabredla v pogubonosno jerobstvo, ter se klanja tujemu veličju, dočim bi se mogla ugodno razevitati na svoji z junaško krvjo blagoslovljeni zemlji! Kdo je temu kriv, povedali ste baš predvčeraj v članku „Moralno političke misli“, katere so vzrasle v možjanih pristnega srbskega domoljuba. Vender svaka sila do vremena: danes ali jutri potegne severni dih in proč je vsa — Pariška mehkužnost in servilna breznačajnost!

Sicer pa se Belemu Gradu še zdaj poznajo žulji turškega jarma! Ne samo, da se Mohamedov turban še danes šopiri po Belograških ulicah, in da Vam iz srbskega jezika odmevajo še obilni osmanski glasovi, nego marsikaka orientalska razvada se je ugnezdila v junaško srbsko kri, o čemer prčajo mej drugim, brezštevilne prodajalnice „duhána“ in pa — „kafane“: teh poslednjih naštel sem Vam v jednej samej ulici doli ob Savi celih dvajset.

V narodnem oziru, zlasti kar se tiče noše, vidi

oddelek mej 21. junijem in 8. julijem pa Idrijo, Labin, Litijo in Pliberk.

— (Nova knjiga o Štajerski in Kranjski.) Knjigotlačnica A. Hartleben, Verlagbuchhandlung Wien I izdala je ravnokar pod naslovom: *Illustrierter Führer durch Steiermark und Krain mit besonderer Berücksichtigung von Obersteiermark und Oberkrain* 285 str. obsežno knjigo, ki se sme glede papirja, tiska, in oblike jako lepo imenovati. Knjiga ima 50 podob in 2 zemljevide. Kakor že naslov kaže, popisana je posebno obširno gorenja Štajerska, a tudi slovenskim pokrajinam odločenih je okoli 70 str. Potovalec nahaja v njej vse potrebne podatke o raznih postajah, znamenitostih, naravnih krasotah, o dobrih krčmah, o izletih na hribe, o daljavah in raznih potih in stezah. Savinjska dolina je na kratko, pa jako dobro popisana, tako tudi drugi slikoviti kraji ob Dravi in Pohorju. Več prostora odmerjenega je Kranjske in hribovščini po Gorenjskem bode ta knjiga pravi kašipot. Kranjski del ima naslednje slike: Ljubljana, Ljubljanski Grad, Tivoli, Idrija, Kranj, Cerkev v Kokri, Grintovec in Kočna, Hudičev most pri Trziči, Sv. Ana na Ljubelji, Bleško jezero, slap Radolne, Bohinjsko jezero, Triglav (dvakrat), Črno jezero na Triglavu, Peričnik, Mangart in Belopeški jezeri, Cerkljsko jezero, Postojnska jama, Predjama. Cena knjige je 2 gld. Z ozirom na vsebino, prelepo obliko in pošteno ceno sme se knjiga le priporočati.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 20. junija. Svetovalec Stuhec umrl. Jutri ob 5. uri popoldne pogreb.

Madrid 20. junija. Povodom oficijalne izjave o koleri navstal je krik. Ljudstvo je kričalo, žvižgalo, razvilo črno zastavo in metalo kamenje na žandarje. Orožniki so množico razgnali, več oseb pa zaprli. Kralj hoče odpotovati v Murcijo, ministri odsvetujejo.

Rim 19. junija. Dopoldne vsprejel kralj Minghettija, popoldne Cairolija, ter se z njima pogovarjal o položaji.

Madrid 19. junija. Včeraj tukaj 5 za kolero zbolelo, v provincijah 700 obolelo, 300 umrlo.

London 19. junija. Pri neizgodi v Cliftohallu poginilo je 170 rudarjev.

Razne vesti.

* (Velika požara.) Kakih 6000 duš broječe mesto Levoča, (Leutschau) v Cipskem komitatu zadela je v nedeljo 14. t. m. grozna nesreča. Ob štirih popoldne navstal je vsled malomarnosti v hiši kovača Böhma ogenj, kateri se je nečuvno naglo širil in v kratkem času ves jugozahodni del mesta spremenil v prah in pepel. Pogorelo je 150 hiš, obilo gospodarskih in mnogo družih poslopij. Zalihože je našlo v ognju svojo smrt tudi 6 oseb, 8 ljudij je pa toli ožganih, da bodo težko okrevali. Največo škodo trpi revneje ljudstvo, kati nema niti bilke na hiši, niti koščeka kruha ne; ves imetek pogoltnil mu je ogenj. — V ponedeljek 15. t. m. imeli so pa strašen požar v Veliki Soboti. Kje in kako je jelo goreti, še ni dognano. Ogenj uničil je mej silnim vetrom 120 hiš. Zgorelo je tudi 8 ljudij in prav veliko živine. Nesrečne mrtvece so našli in iz pogorišča izgrebli. Škoda ceni se nad 200.000 gl. Večina pogorelih hiš ni bilo zavarovanih.

se tukaj v Belem Gradu še precej prvotnega življa; ne samo seljanke, ki pridejo z dežele v mesto, temveč i mestne gospé srečujejo Vas na šetališčih se svojimi baržunastimi kičankami na glavi in s slikovito prirojenimi ter s srebrom in zlatom obšitimi oprsnjaki in s svilnimi haljami, da-si v novejšem času i tukaj prevladuje sloveči — Cul de Paris, s katerim se toliko ponajajo Vaše gizdalinke po Ljubljanski „Zvezdi“...

Tri dni preživela sva z omenjenim Ljubljanskim „radikalcem“ v prestolnici srbski, ogledala si to in ono ter si privoščila mej drugimi slastmi, tu in tam tudi kakšno kapljico Negotince, in to brez dovoljenja Vaših krasnoslovnih dacarjev. Da sva naposled pohodila tudi slavnega skladatelja naše slovanske „Marseillaise“, g. Davorina Jenka in ljubeznivi gospici Nigrinovi, to se pač razume samo ob sebi, da-si ne bode ugajalo marsikateremu Vašemu „obrtniku“.

Toda konečno sva ostavila zopet srbsko zemljo, da bi kak Vaš babjasti filister ne mislil, da sva se — posrbila.

Torej na svidenje v — vinorodnem Sremu!
V Belem Gradu.

Prostoslav Kretanov.

SPORED VESELIC;

katero prireda

gg. pevci Ljubljanske italnice in telovadno društvo
Ljubljanski „Sokol“

v nedeljo dne 21. junija 1885

na vrtu gosp. Deisingerja na Vincarjih v Loki.

I. Petje.

1. *Je. pl. Zajc*: „Zrinski Frankopan“, zbor.
2. *A. Nedved*: „Zvezna“, zbor.
3. *A. Foerster*: „Njega ni“, četverspev.
4. *Je. pl. Zajc*: „Lovačka“, zbor.
5. *A. Foerster*: „V tihi noči“, četverspev.
6. *A. Nedved*: „Popotnik“, zbor s četverspevom in tenor-solo.

II. Telovadba na drogu.

III. Godba.

Začetek točno ob 5. uri popoldne.

Vstopnina za osobo 40 kr., za rodbino 3 oseb i gl.

K tej veselici vabi prav uljudno vse prijatelje petja in telovadbe

ODBOR.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravišтво „Slov. Naroda“.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe, ki bolehalo za želodčevim katarom in krčem, se hitro ozdravijo s pristnim „Moll-ovim Seidlitz-praškom“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (11-4)

Tuji:

19. junija.

Pri **Mönnem**: Bohringer z Dunaja. — Dr. Zebal iz Grada. — Rožič, Jelouscheg iz Trsta. — Poschick iz Reke. — Kratky iz Gorice. — Forte iz Trsta. — Globočnik iz Železnikov.
Pri **Mönnem**: Schweiger z Dunaja. — Fürst iz Budimpešte. — Hradeg z Dunaja. — Grünhut, Hellman iz Grada. — Holzinger, Schubert z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Golza iz Trsta. — Pavlič iz Celovca. — Turk iz Ribnice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. junija	7. zjutraj	735-30 mm.	14-8° C	sl. ssvz.	dež.	28-60 mm.
	2. pop.	735-30 mm.	19-0° C	sl. jvz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	733-92 mm.	17-2° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 17-2°, za 1-3° pod normalom

Dunajska borza

dne 20. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 55	kr.
Srebrna renta	83 „ 10	„
Zlata renta	108 „ 40	„
5% marcna renta	99 „ 15	„
Akcije narodne banke	857 „ —	„
Kreditne akcije	288 „ 40	„
London	124 „ 30	„
Srebro	9 „ —	„
Napol.	5 „ 86	„
C. kr. cekini	61 „ —	„
Nemške marke	127 „ 75	„
4% državne srečke iz l. 1854	100 gld. 167	„ 75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 108	„ 30
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98 „ 90	„
Ogrska zlata renta 4%	92 „ 75	„
5% papirna renta 5%	104 „ —	„
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	116 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	123 „ 50	„
Zemij ob. avstr. 4% zlati zast. listi	113 „ 60	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106 „ —	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	175 „ 50	„
Kreditne srečke	10 „ 17	„ 75
Rudolfove srečke	120 „ 98	„ 25
Akcije anglo-avstr. banke	207 „ 75	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.		

Führer durch Krain und die Landeshauptstadt Laibach.

Dargestellt von

P. von Radics.

Mit 10 Ansichten von Laibach und anderen hervorragenden Gegenden in Oberkrain und einem Plane von Laibach.

Da se odpomore potrebi, ki se je že dolgo čutila, sklenila je podpisana založna knjigarna izdati pod zgornjim naslovom delo, ki nam podaja razgled obhodov, katere nam ponuja naša dežela in kateri so še večinoma neznani, zato je ta knjiga ne samo za tujce, ampak tudi za domačine praktična in koristna in se tedaj z veseljem pozdravlja.

Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

(360-4)

J. Giontini v Ljubljani.

Potovalni zastopnik

vsprejme se v službo s 1. julijem 1885 za neko zavarovalno banko pod ugodnimi pogoji.

Ponudbe naj se oddajo pod šifro: S 15 poste restante Ljubljana do 1. julija 1885.

(370)

Ledeniki (Eiskasten)

se prodajo prav po ceni.

Kaj več se izve v Trnovem, Cerkevne ulice št. 19 pri Ivani Podkrajšek. (318-4)

Daje se za več let v najem mej Ljubljano in Vrhniko na glavnej cesti stoječa (344-2)

gostilna s hlevi,

potem njive in travniki.

Natančneje se izve pri upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Pohišstvo

(356-4)

s krčmo, prodajalnico in mesarijo

na Visokem pri Kranji odda se od 1. julija t. l. za več let v najem. Pri hiši sta tudi 2 lepo zasajena vrta, kegljišče in vodnjak. Ta hiša bila bi posebno pripravna za kakoga vinskega ali lesnega trgovca. — Kaj več se izve pri Janezu Paulič-u, vulgo Taborji, na Visokem.

Trgovski pomočnik

za trgovino z mešanim blagom, kateri mora pa v prodajalnji usnja popolnem izurjen biti, vsprejme se takoj pod ugodnimi pogoji. (367-2)

Ponudbe sprejema upravišтво „Slovenskega Naroda“.

Vožnja

z jednim konjem za osebo v toplice ali na deželo po prav nizki ceni.

Poljanska cesta h. št. 17, I. nadstropje. (362-2)

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval boleznih v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasane, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348-5)

Cena steklenici 10 novc.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trehahobolju, zastitjenju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnemu itd., proti zlatej žili, zapetju. Hitro in brez bolečin meeé in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se same. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-48)

Pred žrtjem šurkov varuje

samo

(10-4)

ZACHERL-ov

prašek proti molom.

Pristen samo v originalnih steklenicah z imenom in varstveno znamko. Dobi se pri vseh trgovcih, ki imajo dotične plakate v izlogih.

Izvrsten med

(garantiran pitaneč)

na debelo in drobno, kakor tudi v plehastih škat-
ljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr.,
se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti go-
tovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,
svečarji v Ljubljani. (278—6)

Prisni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Kloster-
neuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd.
proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva
V 1/2 in 1/4 originalnih steklenicah pod postavno deponirano
varstveno znamko (307—4)

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih
steklenicah in po originalnih cenah. V Ljubljani: pri go-
spodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec
delikates. V Kranju: pri gospodu Fran Dolenz, trgovina
s specerijskim blagom. V Luki: pri gospodu Jurij Deising-
ger, trgovina s specerijskim blagom. Na Bledu na jezeru
(zdravilišče): pri gospodu Oton Wölfling, prodajalec delikates.
Na znamko Vinador, kakor tudi na postavno deponirano
znamko prosim posebno paziti, ker se le tedaj more popol-
nem jamčiti za absolutno pristnost in dobroto.

Gostilna na prodaj!

Staro, vsaceemu dobro znano **gostilno v Ru-**
dolfovem, ležečo na prijaznem kraju ter obseza-
jočo dve jedra tik druge stoječi hiši, dobro zidani,
s prostornimi sobami za gostilno, z lepim vrtom, z
jako romantičnim razgledom, z ameriško lede-
nico, z obzidanim in s šipami obdanim kegljiščem,
tudi z dvema lepima sobama za prenočišče tujecev,
namerava podpisana iz proste roke zaradi bolehnos-
ti **prodati**. Pogoji zvedo se natančneje pri last-
nici ustno ali pismeno. Čas za kupce je odločen do
1. septembra 1885.

Rozalija Bruner,
lastnica.

(369—1)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na
ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,
najstarejša trdka te vrste. (623—37)
Natančneje izpovedbe in prospekti zastonj.

Dr. Popp-a

aromatično-medicinčno

milo iz zelišč,

kemično analizovano in od mnogih medicinskih in
zdravilskih celebritet Evrope kot najreelnejše in naj-
boljše za kožo pripoznano, rabi se že 18 let z naj-
večjim uspehom proti vsakovrstnim spuščajem, zlasti
proti hrastam, lisajem, pegam, prhljaju v glavi in
bradi, ozebljinam, potenju nog in garjem. Cena 30 kr.
Gospodu **dr. J. G. Popp-u** na Dunaji, I. okraj,
Bognergasse št. 2.

Ko sem že šest let imela nek spuščaj in so me
že zdravili štirje zdravniki, ne da bi ga bili mogli
odpraviti, začela sem rabiti Vaše milo iz zelišč in je
pomagalo, za kar Vam ne morem biti dosti hvaležna.
Obracam se neposredno na Vas, ker sem iz lekarn
dobila je več vrst, ki so bile sicer tako zavite, kakor
Vaša, pa jaz mislim, da so bile ponarejene, kajti
mojo ljubljeno temnorjavno milo upam le od Vas
dobiti.

Za priložen znesek prosim pošljite mi zdravilnega
mila iz zelišč.

Z velespoštovanjem

(324—1) **Amalija Franz,** Prerau (Moravsko).
Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Svoboda, V. Mayr,
Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri tr-
govcih C. Karinger, Vaso Petričić, Ed. Mahr, P. Lass-
nik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar;
na Krškem: F. Böhmehs, lekar; v Idriji: J. Wario,
lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Škofje Loki: C.
Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdov-
ščini: M. Guglielmo, lekar; v Liti: J. Beneš, lekar;
v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Radovljici: A. Roblek,
lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Riczoli, lekarja;
v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Rup-
recht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi:
A. Leban, lekar.

J. C. JUVANČIČ,
posestnik vinogradov na Bizeljskem,
ima

zalogo vina v Ljubljani

in priporoča: (281—7)

Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gld.

" 1883. l. " 18 " 24 "

Dolenjsko rudečkasto " 14 " 20 "

Uzorce p. šilja v sodčkih od 50 litrov in več.

Bock-, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah

(6—25) priporoča

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Za bližajočo se sezijo

priporoča

najstarejša in najglasovitejša

firma za sukno

MORICA BUMA

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago.

Jako lepi in modni vzorci za celo obleko od gld.
1 do gld. 6 meter. Bogata izbér sukna za suknje
(Streich- und Kammgarnrockstoffe) od gld. 3 do gld. 7
in sukna za hlače, najnovejši vzorci, od gld. 1 do
gld. 6 meter. Črni Peruvians za suknje in Tos-
kins za hlače od gld. 3 navzgor do gld. 6, gld. 7 in
više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne
in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in
vozove. Sukna za požarne straže, veteranska
in strelska društva in druge korporacije. —
Normalnega volnatega blaga za zgornjo obleko,
kakor normalnih posteljnih in popotnih odej
po sistemi prof. Gustava Jägera v Stuttgartu bo-
gata izbér.

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm.
dolgi in 1 meter 60 cm. široki, po gld. 3, 4.75, 5.25 do
gld. 16.

Uzorce zastonj in franko. Blago razpošilja samo
proti poštnemu povzetju ali gotovemu predplačilu. —
Pošiljave, katerih vrednost znaša gld. 10, pošiljajo se
franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahte-
vanje vzgledne knjižice z mnogoštevilnimi vzorci
franko. (107—17)

J. ANDĚL-a

novciznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,

v PRAGI.

V Ljubljani pri Albínu Šličarji, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (211—4)

Mih. Kastner, Karol Karinger v Ljubljani;

Karol Schaunig v Kranju; Alojzij Walland, J. Kupferschmid, F. Zangger, Traun &
Stiger v Celji; Hatheyer & Felvernigg, Alojzij Fuchs, Anton Robin, Valentin Trost,
C. B. Roszbacher, F. Terdina, Jos. Lipovitz v Celovci

priporočajo svojim p. n. kupovalcem Zacherl-ovo najnovejšo specialiteto praškov,
katera v intenzivni moči in sigurnosti presega vsa dosedanja sredstva;

„ZACHERLIN“

za popolno vničanje in iztrebljenje vseh škodljivih in sitnih mrčesov,
kakor: stenice, bolh, ščurkov, molov, muh, uši, mravelj itd.

Posebno se pred tem svari: „Zacherlin“ ne z navadnim mrčesnim praškom zamenjati!

„Zacherlin“ prodaja se le v originalnih steklenicah, nikdar
pa se v samem papirju ne prodaja ali pa odprt ne vaga.
Originalne steklenice morajo imeti, da je pristen, podpis
imena in varstveno znamko. (8—6)

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-
tvorov s sliko skladateljstvo. Zadržaj knjige
je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati
vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje.
Cena knjige je 1 gld. 60 kr., zares izredno
nizka. (194—21)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem
skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika,
da si za polovico prave cene
omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi,
zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na sto-
tine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn
jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero
smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je
zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane Washing-
tonske žepne ure so najboljše ure vsega sveta,
koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane
ter so ameriškega sistema.

Vse ure so natanko repasirane ter garantujemo
za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge so-
lidenosti, prevzememo s tem dolžnost javno,
da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo
in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se
pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okro-
vom, izredno natančno regulovane; razen tega
so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, me-
daljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj
le gl. 8.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od
srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z email-
iranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim
ploščnatim steklom, natančno na sekunde re-
pasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj
samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhr) v giljo-
širanih okrovi od srebrnega niklja, s kristalnim
ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino re-
pasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim
etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-uhr) od pravega
13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. de-
narnega urada, tekočih na 15 rubinih, razen
tega tudi električnim potem pozlačene, fino regu-
lirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27,
zdaj pa samo gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žep-
nih ur, od pravega 13lotnega srebra, odobrenega
od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jam-
stvom na trenutek repasirane, s kolesjem od niklja,
tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri
vsakej uri dá se zastonj tudi jedna urna verižica,
medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka
ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno
samo gl. 15.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata

z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata

za gospode ali gospé, preje gl. 100 zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email-okviru

in z bilom, repasirane; preje komad gl. 6, zdaj

samo gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo

se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12,

zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-
uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: (241—8)

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm,
Wien, II., Obere Donaustrasse 107.

Moje knjige:
RUSSLAND
 seit Aufhebung der Leibeigenschaft
 ostalo mi je še nekaj iztisov ter jih prodajem mesto za
 4 gld. za 1 gld. in 10 novcev za pošto.
 (364-2) Dr. Fr. Celestin, Zagreb.

Bittner's
 Kiefernadel-
 Bad-Extract
 za hitro pripravo naravne,
 okrepitvene kopeli smrekovih
 igel. Cena steklenici 40 kr.,
 12 steklenic 4 gld. av. v. pri
 Juliji Bittner-ji, lekarni v
 Reichenau-u, Sp.-Avstr.;
 zaloga v Ljubljani pri Jul.
 pl. Trnkoczy-ju in v mno-
 gih lekarnah cesarstva.
 NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za
 (143-9) kopalni stol 1/2 steklenice.

A. Krejči,
 v Ljubljani,
 kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.
 priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**
klobukov in kap;
 prejema tudi
kožuhovino in zimsko obleko
 čez poletje v shranjevanje. (112-21)

Jabelčni in grozdni mlini, sadne in vinske tiskalnice
 razširjene v mnogo tisoč izvodih po vseh deželah sveta.
 Najnovejše in priznane izvrstne sestave in najboljšega dela.
 Vseh velikosti od 90 L do 1600 L vsebine. Cene
 nizke in na željo franco na železniško ali brodarsko postajo;
 spričevala in naslove, kjer se naše tiskalnice rabijo, pošljemo
 franco in zastoj. Solidni agenti se iščejo. Piše naj se na
PH. MAYFARTH & Co.,
 in Frankfurt a. M. und Wien, II., Praterstrasse 78.
 Livarna za železo (365-1)
 in tovarna za poljedelske in kletarske stroje.

NAZNANILO.
 Najino prodajalnice na drobno
 je treba nekaj prezidati in ta poprava se ne dá dalje odlašati, zato nama je že-
 leti, da svojo
zalogo poletinskega in modnega blaga
 hitro kolikor moči zmanjšava. Iz tega uzroka sva ukrenila, dotično blago od da-
 našnjega dne počenši skozi štiri tedne prodajati po znatno
znižani ceni.
 Uljudno vabeča na mnogobrojno obiskovanje najine prodajalnice in na
 obilna pismena naročila, katera bodeva najsolidnejše izvrševala s poštenim obratom,
 priporočava se najudaneje.
 V Ljubljani, dne 3. junija 1885.
 (337-6) **KRISPER & URBAN.**

„FONCIÈRE“,
 Peštansko zavarovalno društvo,
 Letni račun „FONCIÈRE“, Peštanskega (zavarovalnega dru-
 štva, za leto 1884. kaže
 dohodkov gld. 6.985.117-31,
 izdatkov „ 6.817.779-90,
 in čistega dobička „ 167.337-41.
 Reservni zakladi znašajo „ 2.606.406-05.
 Popolnoma uplačani delniški kapital je 3 milijone gld. av. v. —
 Skupno poroštvo je okoli 10 milijonov gld. av. v.
 „FONCIÈRE“, Peštansko zavarovalno društvo, pripada torej
 po vsi pravici k najbogatejšim asekurančnim zavodom.
 V dobi 20 letnega obstanka (do leta 1880 kot „Peštansko zavarovalno društvo“) izplačalo je društvo nad 23 milijonov gld. za škode.

„FONCIÈRE“,
 Peštansko zavarovalno društvo,
 zavaruje
 proti škodi požara: poslopja, hišno orodje, zaloge
 blaga, poljske pridelke; na človeško življenje in zra-
 calne šipe proti ubitju ali ulomu.
 Zavarovalnina se ceno računa. Zavarovanja na več kot 4 leta prejema-
 jo se po posebno ugodnih pogojih.
 Škode pregledajo in izplačujejo se takoj in popolnoma.
 Zaželjene razjasnila dajo in zavarovalna naročila vsprejemajo po vseh
 večjih krajih nastavljeni opravniki društva.
 Na zahtevo preskrbi cenitev zavarovalnih predmetov ter izdelavo zava-
 rovalnega naročila **vrhovno nadzorstvo v Ljubljani.**
 Do gg. posestnikov poslopij, zemljišč, zalog blaga, hišnega orodja, zreal-
 nih šip itd., kakor tudi do vseh onih, ki bi želeli zavarovati na življenje, gre
 topla prošnja, da oglašé svoja dotična naročila pri deželnih gg. opravnikih ali
 pa pri najuljudnejše priporočujočem se
Fran Drenik-u,
 (352-2) v Ljubljani, Kongresni trg št. 14, II. nadstropje.

„AZIENDA“,
 avstrijsko-francosko društvo
 za zavarovanje proti elementarnim nezgodam
 na Dunaji.
 Društveni delniški kapital znaša
6 milij. frankov = 2.400.000 zlatov.
 „AZIENDA“ zavaruje
 proti škodi po toči
 po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še do-
 plačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče ceno in kdor precej plačati ne
 more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.
 Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri
 glavnem zastopstvu „AZIENDE“
 v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.
 Glavni zastopnik:
Josip Prosenc.
 (275-6)

LEKARNA JULIJ pl. TRNKOCZY.

Spodaj navedene specija-
 litete, ki so po večletnej iz-
 kušnji za **izvrstno uspešne**
 pripoznane, ima vedno čiste
 v zalogi in razpošilja takoj po

poštnem povzetji
lekarna JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
 „pri samorogu“
 v Ljubljani, Mestni trg h. št. 4.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor,
 kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne
 izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim
 uspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.
Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni
 steklenica 40 kr. z obširnimi navodoma za uporabo.
Pariški prašek za dame, najfinejše vrste, bel in rožast, v ška-
 njavo, zelo nežen po 40 kr. teljeh po 30 kr., s pravo rožino vo-
Orientalni dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, ne-
 prijeten duh po mili in razširja pri-
 jetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.
Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sred-
 stvo zoper vsako ozeblino
 in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodoma vred 30 kr.
Zdravilo za kurja očesa, gotovo uplivaajoče sredstvo, treba samo
 samo 40 kr. zvečer s čopičem namazati. 1 steklenica
Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen in kri čistilen pripomoček in
 znamenit zoper zaprtje telesa in krvne navale. 1 škatu-
 lja z navodoma vred 80 kr.
Malaga najfinejša v botelijah po 60 kr. (45-10)
 Izdelki morajo imeti, da
 so pristni zraven stoječi
 podpis in zgornjo obrtno
 varstveno marko.
 Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetji.

Prvo avstr.

tovarniško društvo za izdelovanje durij, oken in tal,
 Dunaj, IV., Heumühlgasse 13, ustanovljeno l. 1817,
 pod vodstvom H. MARKERT-a,

priporoča bogato zalogo narejenih durij in oken z oboji vred, mehkih ladjinih tal in hrastovih ameriških friznih in parketnih tal.
 Ta tovarna je v stanu vsled svoje velike zaloge suhega lesa in že narejenega blaga v kratkem času preskrbeti tega blaga, kolikor se naj ga tudi
 potrebuje. Vsprejema izdelovanje velikih hišnih vrat, oprave za vojašnice, bolnišnice, šole, pisarne itd. itd., poleg tega vsakeršna lesena dela,
 (162-7) katera se izdelujejo s stroji po predloženih načrtih ali modelih, izvzemši sobnega pohištja.